

mesteds; men Spørgsmaalet er, om den offentlige Mening vil finde sig beroliget ved at Afgjøvelsen af Sager, der medføre ikke ubetydelige Straffe, overlades til en enkelt Dømmer uden Appel. Dette Spørgsmaal maa vistnok bevares benægtende, fordi man nu engang er vant til at see en væsentlig Garanti i den udstrakte Afgang til Appel, og det maa derhos erindres, at de Fordele, som den forandrede Behandling af disse Sager vil medføre, vistnok i og for sig ere utvivlsomme, men dog ikke kunne gaae klart op for Folket, saalænge dette endnu ikke har seet det nye System i Virksomhed, og saaledes ikke ad Erfaringens Vej har kunnet overtyde sig om dets Fortrin.

Skjøndt Ministeriet altsaa mener at kunne foreslaae Afdgangen til Appel noget mere indskrenket med Hensyn til Sagens Gjenstand (objectum appellabile), end det er Tilfældet efter Sages Udfast, som i saa Henseende har holdt sig til de nugældende Forrifter, har man dog paa den anden Side troet foreløbig at burde gaae frem med en vis Varsomhed, idet man formentlig heller bør udsætte yderligere Skridt i denne Retning, indtil det nye System har været i Virksomhed i nogen Tid, og Erfendelsen af dets Fortrin har fæstet Rod hos Befolkningen. Udkastets § 296 tilstedes derfor Afgang til at indanke Sagen til Kredsretten, naar den idømte Straf overstiger Bøder af 20 Rd. eller simpelt Fængsel i 8 Dage. Da man har troet at burde blive staaende ved Frihedsberøvelse i en kortere Tid, har man ikke kunnet udelukke Sager, hvori Børn ere ansæte med Straf af Ris, fra at være Gjenstand for Paanke, idet denne Straf i Lovgivningen stilles lige med simpelt Fængsel i længere Tid, efter Omstændighederne endog indtil 8 Uger. Hvad Straffen af Fængsel paa Bånd og Brød angaaer, da er det vel saa, at den kan idømmes for en kortere Tid, i alt Fald vilde Fængsel paa Bånd og Brød i 2 Dage og for Personer mellem 15 og 18 Aar endog i 4 Dage, efter den nugældende Lovgivning svare til den i § 296 nævnte Fængselsstraf; men da Bånd og Brødstraffen dog i den almindelige Mening ansees som særlig graverende for den Dømte,

har man havt Betænkelse ved at udelukke Appellen i noget Tilfælde, hvor saadan Straf er idømt, og den samme Betænkelse maa være gjældende med Hensyn til Straf af Rottingslag, der med Hensyn til Personer af Mandkønnet mellem 15 og 18 Aar ordentligvis træder istedetfor Fængsel paa Bånd og Brød. Men om man end saaledes har troet at maatte indromme en temmelig udstrakt Afgang til Appel med Hensyn til Sagens Gjenstand, ville de Ulemper, som kunne slyde heraf, dog for en Del kunne fjernes ved hensigtsmæssige Bestemmelser om Maaden, paa hvilken Paanke skal iværksættes. Efter den nugældende Lovgivning er det tilstrækkeligt, at den Domsældte ved Dommens Forlyndelse erklærer sig utilfreds med samme; det bliver da det Offentliges Sag at foranstalte Sagen indbragt for høiere Ret, og den foreligger da paany til Paakjendelse i alle dens Punkter, baade med Hensyn til muligen begaaede Formfeil ved den tidligere Behandling, med Hensyn til Bevisets Tilstrækkelighed og endelig med Hensyn til Storrelsen af den idømte Straf. Paa samme Maade kan Sagen appelleres fra det Offentliges Side, uden at det angives, af hvilken Grund Paanke iværksættes. Underledes forholder det sig, naar Anklagerettagen gennemføres ogsaa under Appelsager; Den, der indbringer Sagen for den overordnede Domstol, hvad enten det er den offentlige Anklager eller den Anklagede, maa da ligesom det er Tilfældet ved Sagens Behandling ved Underretten, tilvejebringe et fast Grundlag, hvorpaa den nye Forhandling kan bygges; han maa angive Tiemedet med sin Anke, om den gaaer ud paa at faae en affagt Dom tilfidesat paa Grund af væsentlige Formfeil eller paa at faae Dommen forandret i Realiteten, og han maa tillige fremhæve, hvilke Punkter i den paadømte Sag, Anken angaaer og paa hvilke Grunde den støttes (§ 298). Fordelen herved bestaaer ikke alene deri, at der vindes et fast Grundlag for Appelsagen, saa at det i ethvert enkelt Tilfælde lettere kan bedømmes, om en Udskrift af det under den tidligere Forhandling foregaaede indeholder et tilstrækkeligt Materiale for Kredsrettens Afgjørelse, eller om en Gjentagelse af